

המקור בראשית

במ"ד גליון טו' פרשת בא ה'תשע"ט

גליון שבעי להניכי הישיבות בני התורה המקורנים לאורו של רבינו"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א

מאמר בפנימיות הפרשה, משרשי הדברים עד לעובדא ולמעשה

דשרני קרבתי

ביאור הפנימיות

עשרת המכות – השבעה והשלשה

מבואר בזוהר הקדוש (רעיא מהימנא בפרשת וזרא) שהמצוה הראשונה בתורה היא 'יודעתם כי אני השם, וידעה זו צריך להיות בכלל ובפרט.

* * *

והעניין הוא, כפי שהתבאר באריכות במאמר הקודם (פרשת וזרא) שבשביל לגלות מציאותו יתברך – היה מוכרח לצמצם את אורו, ולעשות 'חלל הפנוי' שבתוכו נבראו כל העולמות. והיינו שהשם יתברך הסתיר את מציאותו וברא עולם בצורה שיש בו את כל ה'תפאורה' בכדי למענות ולחשוב שכביכול העולם יש לו מציאות משלו, ואין לו שום קשר למציאות עליונה או פנימית כלל וכלל.

וכל זה נעשה בשביל שיהיה בחירה בעולם. ועניין ה'בחירה' הוא אחד מנפלאות הבריאה הגדולים ביותר, איך שיכול להיות מציאות כזאת בו השם יתברך 'לגמרי' נמצא כאן, ויחד עם זאת אפשר למענות ולחשוב שהוא 'לגמרי' לא נמצא כאן (עייין באריכות נפלאה בליקוטי הלכות ברכת השחר ה).

והנה השם יתברך ברא את העולם בעשרה מאמרות, שהם מרמזים על עשר כוחות הקדושה ש'מחיים' את העולם בפנימיות. והם מכוונים כנגד עשרת הדברות, ועשרת הספירות הקדושות – שעל ידם יכולים לגלות את האמת שהשם יתברך נמצא כאן, ויכולים למצוא אותו. וזה לעומת זה עשה האלוקים שכנגד עשרת הספירות הקדושות – יש עשרה כתרין דמסאבותא, שהם עשרה כוחות של הסתרה מכוונים ממש כנגד עשרה כוחות של הקדושה.

ועיקר מקום ההסתרה והכפירה הוא במצרים, שנקראת 'ערות הארץ' כלומר עיקר הגילוי של הארץ כ'מציאות' בפני עצמה. ולכן העבודה זרה שלהם היה הממון [שמרומוז ב'שה', כמו שנתבאר בפרשת שמות], שעיקר תאוות ממון הוא כדי להרגיש 'מסודר' שאינו זקוק לאף אחד. ואכן במצרים לא היו זקוקים אפילו לגשמים, אלא הנילוס עולה ומשקה את השדות, וכביכול לא היו צריכים שום עזרה 'מבחוץ' ו'מלמעלה' אלא הסתדרו לבד.

ושם היו כל העשרה כוחות של הטומאה, ופרעה הוא הכח ה'גבוה' ביותר של ההסתרה, מכוון כנגד ספירת ה'כתר', ולכן הוא נקרא 'התנין הגדול' (כמבואר בזוה"ק בפרשה זו באריכות). עד שאמר על עצמו 'לי יאורי ואני עשיתיני' ועשה מעצמו איל. ובוודאי לא היה טיפש ולא סבר שברא את עצמו, אלא סבר שהוא יכול להסתדר בעצמו כאילו הוא ברא את עצמו, ואין לו שום צורך ועזרה ממישהו אחר.

וכנגד עשרה כוחות הללו – היו עשרת המכות, שבאו 'לנגוף' את מצרים ולהכניע את עשר כוחות ההסתרה, ו'לרפאות' את ישראל ולגלות את עשרת כוחות הקדושה, שהם העשרה מאמרות ועשרת הדברות.

* * *

המכות הללו מתחלקים לשבעה ושלוש. שהם כנגד 'בפרט' ו'בכלל'.

עשרת הספירות נחלקים לשבעה ושלוש. שבעת התחתונות מרמזו על הנהגת העולם שמתגלה במספר שבע ושבעת ימי השבוע, שבע שנות השמיטה,

פרשת בא היא הפרשה השלישית בסדר השוככים – לאחר פרשת שמות שסיפר על 'גלות מצרים', ופרשת וזרא שסיפר על המכות, בפרשה זו כבר מסופר על 'ציאת מצרים'. ומובא מצדיקים שבשבת זו הוא ממש כמו חג הפסח, ובשבת שלאחריה [פרשת בשלח] כמו שביעי של פסח, ובפרשת יתרו כמו חג השבועות. אלא שכעת הוא בפנימיות, ואחר כך הוא בחיצוניות.

אמנם קודם סיפור הציאה, מספר הכתוב על שלש מכות אחרונות. ומכך מסדר המכות נחלקו לשתי פרשיות – שבע מהם בפרשת וזרא, ושלוש בפרשת בא – נראה שיש שייכות מיוחדת בין שלש המכות הללו לבין הציאה ממצרים, והם משמשים כ'הקדמה' לכך. לשם כך יש להבין מה מהותם של עשרת המכות בכלל, ומה החילוק בין השבעה הראשונים לבין שלשת האחרונים, ומה הלימוד המיוחד שיש בשלש המכות הללו.

* * *

התמיהות שבפרשה

א. בפסוק הראשון נאמר 'בא אל פרעה'. וצריך להבין מפני מה לא נכתב 'לך אל פרעה', שהרי אין שם 'מקומו' אלא רק נכנס לשם עבור השליחות אל פרעה ותו לא (זוה"ק).

ב. המושך הפסוק 'כי אני הכבדתי את לבו' מפני מה נצרכה אמירה זו, ואם נצרכה – מפני מה נאמרה כאן בפרשת ארבה ולא קודם לכן בתחילת המכות.

ג. גם המושך הפסוק 'למען שיתי אותותי אלה בקרב' – נראה שיש כאן הדגשה בדווקא על 'אותותי אלה' דהיינו על המכות שמכאן ולהבא ולא על המכות שהיו כבר.

ד. הפסוק השני 'למען תספר באזני בנך ובן בוג' גם כן צריך להבין מפני מה נכתב בדווקא כאן, ולא בתחילת המכות או לאחר כל המכות.

ביאור הפשט

בדברי הרמב"ן ואור החיים מבואר שאחר פרשת ברד כבר לא היה שייך בדרך הטבע שפרעה יכביד את לבו, כי במכה כזאת אפילו לב האבן יפחד וירעד' ולא יוכל לסרב לשלח את ישראל. ולכן, גם נחלש לבו של משה מלהמשיך בשליחותו, כי לא ראה עניין ותכלית בזה.

ועל זה אמר לו השם יתברך 'כי אני הכבדתי את לבו', דהיינו שבאמת אין זה בדרך הטבע כלל אלא מן השמים, והמעם לכך הוא בכדי להביא את המכות הבאות, שתכליתם באמת אינה בשביל פרעה אלא בשביל ישראל. כי מצד פרעה כבר הספיקו המכות שהיו עד כאן, ומכאן ואילך אינם אלא לטובת ישראל כדי ללמדם 'יודעתם כי אני השם'.

ומכאן נבא לביאור הפנימיות, כיצד כל המכות היה בהם שתי עניינים: 'נגוף' ו'רפוא' וכמבואר בזוהר הקדוש שהיו 'נגוף' למצרים ו'רפוא' לישראל. ובפרט שלש המכות שבפרשה זו, שהיו בעיקר בשביל 'רפוא' לישראל.

ושלשת העליונות מרמו על הנהגה גבוהה יותר [שנקרא 'עלמא דאתכסיא]. והם שבע 'מדות' ושלשה 'מוהין'.

וזה עניינם של עשרת המכות; שבעת המכות הראשונות מכוונים כנגד שבעת הספירות, ולכן הם התבטאו בהנהגות העולם – מים, עפר, בהמות, חיות, וברד, כשבכולם הראה השם יתברך שאין להם שום שליטה, אלא רק הוא יתברך לבדו ותו לא, וזה נקרא ידיעה 'בפרט'. ושלשת המכות האחרונות מכוונים כנגד שלש הספירות העליונות, ולכן הם התבטאו באופן רוהני; הארבה על ידי רוח הקדים, החושך על ידי גילוי אור השם יתברך [שעשה חושך למצרים ואור לישראל] (זוה"ק), ובכורות על ידי גילוי השם יתברך בעצמו. וזה נקרא ידיעה בכלל.

* * *

ובשלשת המכות האלו התגלה הדרך והעצה איך לגלות את השם יתברך בתוך מציאות העולם, דהיינו בתוך החלל הפנוי, וכפי המבואר בליקוטי מוהר"ן (סימן סד), ולצורך כך יש להקדים עוד הקדמה אחת.

בבריאת העולם היו שני עניינים שעל ידם נעשה צמצום והסתרה: א. הלל הפנוי. ב. שבירת הכלים. 'חלל הפנוי' עניינו כפי שנתבאר זה עתה, שבשביל גלגול מציאותו יתברך, היה מוכרח כביכול לצמצם את אורו האין סוף, ולעשות 'חלל פנוי' מאורו, ושם נבראו העולמות. 'שבירת הכלים' עניינו שבתחילה היה עדיין האור מרובה מהכלים, ולכן 'נשברו הכלים'; האור עלה למעלה והכלים נפלו למטה, ויחד אתם נפלו 'ניצוצות' של אור, שהתערבבו עם החומר.

והנה מכה שני עניינים אלו – יש בעולם שני מיני קושיות ואפיקורסות. יש קושיות שנמשכים מ'שבירת הכלים', והם קושיות שיש להם תשובה, ועל זה נאמר 'דע מה שתשיב לאפיקורם'. ויש קושיות שנמשכים מ'חלל הפנוי' (שהם קושיות 'מיניה וביה'; איך ייתכן שהוא נמצא אם הוא לא נמצא וכדומה) שעליהם אין תשובה, ועל זה נאמר 'כל באיה לא ישוּבוּן'.

וכמו כן יש שני מיני יצר הרע; יש יצר הרע שנמשך מ'שבירת כלים', שעמו אפשר להילחם ואפשר לנצחו, ויש יצר הרע שנמשך מ'חלל הפנוי' – שהוא 'אין עליו תשובה', דהיינו שאי אפשר להילחם עמו ולנצחו, ועליו נאמר 'כל באיה לא ישוּבוּן'.

וביאור העניין: יש 'יצר הרע' הידוע שהוא היצר שמושך ומפתה את האדם לרע; לעבירות, למדות רעות, ולתאוות רעות. והוא נמשך מ'שבירת כלים'. דהיינו שבאמת בכל דבר בעולם יש ניצוץ אלוקי שמהיה אותו, ומחמתו יש לאדם 'משיכה' אליו, אלא שהוא מכוסה בחומר ואנו רואים את ההיצוניות שבו, ומכה זה אנו נמשכים אל ההיצוניות שהוא הרע. וזה מ"ט שערי טומאה, דהיינו שבע מדות הנפולים שכל אחד כלול משבע.

והיצר הרע הזה אפשר להילחם עמו ולנצחו – כי מאחר שמכירים בו ומרגישים שבא להילחם, אפשר להילחם עמו בחזרה. וכשנלחמים, גם אם לא מנצחים בכל פעם, אבל אם לא מתייאשים, לבסוף זוכים לנצח לגמרי.

אבל יש יצר הרע שאינו בא 'מבחוץ' ואינו מושך או מפתה את האדם. אלא בא 'מפנים' ומרוקן אותו מכל כוחותיו. וזאת על ידי שמחזיר באדם מחשבה והרגשה שהכל 'חלל פנוי', ואין שום דבר אמיתי; לא נשמה, לא עולם הבא, לא מצוות ולא עבירות. ואין שום משמעות לחייו ולכל מה שעושה. וזה גורם לאדם 'כבדות לב' שכבר אין לו שום רצון ושום כח לשום דבר, ואפילו אינו יודע להילחם בזה כי אינו מרגיש שזוהו פיתוי אלא נראה לו שזה הוא בעצמו ושזה האמת. וזה שער החמישים, שאין עליו תשובה וכל באיה לא ישוּבוּן (וזה עיקר הנסיון של דורנו, הכבדות העצבות והייאוש, וממילא ההפקרות).

* * *

הרפואה לזה הוא רק על ידי ניגון. ולא סתם ניגון אלא 'ראש אמנה'.

ה'ניגון' עומד בין ה'מחשבה' וה'דיבור'. מחשבה הוא מופשט מאד ואין בו שום הרגשה, הדיבור לעומתו הוא מוגדר וברור מאד, והניגון אינו מחשבה מופשטת וגם לא דיבור מוגדר, אלא 'הרגשה'. כל דבר בעולם – יש לו 'ניגון', בפרט כל 'חכמה' וכל 'אמונה', דהיינו שהיא יוצרת 'תחושה' אצל האדם. וכל העולם מלא בכך, בכל מיני ניגונים שכל אחד בא 'לספר' משהו, ומשרה את תחושתו מבלי משים.

הניגון הגבוה ביותר הוא 'תבוא' תשורי מראש אמנה, דהיינו הניגון של שורש האמונה, שהוא נמשך מאותה נקודה שבה נעשה הצמצום והחלל הפנוי. והוא מגלה – לא בדיבור כי אם בניגון – את הסוד של חלל הפנוי. בדיבור אי אפשר להסביר כיצד החלל הפנוי הוא בכלל לא פנוי, כי זה סתירה מיניה וביה, אבל בניגון ניתן לרמוז על האמונה הנפלאה הזאת שהדרך היחידה לגלות את ה' הוא על ידי חלל הפנוי.

כי אמנם הרבה יותר קל להשיג את ה' בצורה 'מוגדרת', אם על ידי השגחה פרטית, או על ידי ההנהגות שהוא מגלה בעולם. אבל זו השגחה קמנה ודלה מאד. ההשגחה האמיתית בה' הוא דווקא במקום שיש קושיות ואי אפשר להבין אותו, שאז מתגלה כמה הוא באמת גדול עד שאי אפשר להבין אותו. ועוד יותר מכך הוא מתגלה במצב של 'כבדות לב' שנמשך מחלל הפנוי, כי כל החלל הפנוי נועד רק בכדי לגלות רחמנותו, ואם כן השיא של גילוי רחמנותו הוא דווקא בחלל הפנוי, דהיינו בתוך כבדות הלב. והגילוי הזה הוא על ידי הניגון של 'ראש אמנה', שאת הניגון הזה יכול לנגן רק משה רבינו.

ובשביל זה השם יתברך אומר לו 'בא אל פרעה' – תבוא ותיכנס לתוך חלל הפנוי (שמרומז בשם פרעה) לא רק כ'אורה זר' אלא כאומץ לב כמו בעל הבית. ותגלה שם 'כי אני הכבדתי' שכל הכבדות לב מגיע ממני בעצמי. ועל ידי זה 'תספר באזני בנך ובן בנך' את גודל הרחמנות של השם יתברך.

אחי היקר! עד מתי נחכה למשיח - - - בשביל ללמוד זוהר? הגיע הזמן שבין - - - לימוד זוהר מביא את המשיח! כתב הזוהר הקדוש (פרשת נשא, קכו): "ומשום שְׁעֵתִים יִשְׁרָאֵל לְקַעַם מִעַץ הַחַיִּים, שְׁהוּא סֶפֶר הָאֵתֶר הַזֶּה, יֵאָדוּ בוּ מְהֵלֹת בְּרָחֳמִים"!! רכוש לך עוד היום את סט ספרי הזוהר הקדוש עם הפרוש הנפלא 'מתוק מדבש'! שלושה גדלים לבחירה! משלוח חינם עד הבית! ע"י נציג אישי: 054-848-73-17

זוכרות שיעורים ובתי-כנסת למקורבים!

עיר	נושא השיעור	מגיד השיעור	יום ושעה	לפרטים
בני ברק	'תמימי דרך' הליכה עם תורה	לומדים בחבורה חברות חניכי הישיבות ב"ב	יום שני בשעה: 7:40 בערב	0548487317
בני ברק קריית הרצוג	ליקוטי הלכות	לומדים בחבורה	מוצאי שבת בבית פרטי בשעה: 10:00	0548496139
בני ברק קריית הרצוג	שיעור התחזקות	נושא בררשה	בכל ליל שבת מבוכים	0548496139
בני ברק	התחזקות	רבנים שונים	יום שני בערב לבחורים	0548517128
בית שמש	חבורה ללימוד לקוטי מוהר"ן	לומדים בחבורה	יום שישי בשעה: 11:00 בבוקר	0548528387
קריית ספר	בית מדרש 'נצח ישראל'	תפילות \ שיעורים \ מלוות מלכה ועוד	ר"ח מסילת יוסף 34 (מאחורי 'בר כל')	

בשורה טובה תדשן עצם!!! א"ה בקרוב בית מדרש חדש למקורבים בבני-ברק!!

עזרו לנו להגדיל את ההפצה! ע"י תרומה במכשיר 'קהילות' הפשוט: 'עלמא דאורייתא' תרמו וכתבו: עבור 'המקורבים' תזכו למצוות!

השיעורים הקבועים לשבת בא ולפרשת בשלח

יום	חודש \ טבת \ שבט	הדף היומי מסכת חולין	משנה ברורה עמוד היומי 'זרש'	ליקוטי מוהר"ן ח"ב	ליקוטי הלכות ח"ה	זוהר חדש	העמוד היומי
ז	ו	מו	חזרה	י.	רסו	נט.	נט.
א	ז	מז	שמה-יג, יד	יא.	רסז	נט.	נט.
ב	ח	מח	שמה, טו-יז	יא.	רסח	ס.	ס.
ג	ט	מט	שמה, יח-יט	יב.	רסט	ס.	ס.
ד	י	נ	שמו, א-ג	יב.	רע	סא.	סא.
ה	יא	נא	שמו, ג	יג.	רעא	סא.	סא.
ו	יב	נב	חזרה	יג.	רעב	סב.	סב.

התורה הנלמדת בחבורת 'תמימי דרך' העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה ב.

התורה הנלמדת: ליקוטי מוהר"ן, חלק א' תורה ב'.

על הפרשה ||| פנינים על פרשת השבוע

למען תספר

המטרה של המכות מבוואר בפרשה שהוא "למען תספר באזני בנך וכן בנך את אשר התעללתי במצרים", והיינו כי בזה מתגלה עוצם האהבה שאוהב השי"ת את בני ישראל, ורצון השי"ת שנספר את כל זה מדור לדור, כי בזה מתגלה בחי' ברית שהוא הקשר בין השי"ת לעם ישראל, ועי"ז באים לתפילה, ועל כן הפליגו חז"ל מאוד במצוות סמיכת גאולה לתפילה, כי דייקא ע"י הגאולה שנתגלה ביציאת מצרים, בזה נתגלה איך שהשי"ת רוצה בעמו ישראל ובתפילתם.

ובאמת הרי גם כל המכות היו ע"י תפילת משה, וכן הסרת המכות, וכמבואר בלשון הפסוקים שהכל היה ע"י תפילת משה, וזה חידוש לכאן שהרי הכל ביד השי"ת ולמה היה באופן כזה, אלא שחלק גדול מכל עניין יציאת מצרים הוא כדי להורות לדורות את עוצם כח התפילה, ועל כן כל המכות היה ג"כ באופן כזה.

דב פסח ודם מילה

והנה יציאת מצרים היתה בזכות דם פסח ודם מילה, פסח הוא בחי' התפילה, בחינת פה סה, ומילה הוא בחי' תיקון הברית, וע"י שניהם זוכים לגאולה, כי עיקר הגאולה תלויה בתפילה, ולתפילה אין זוכים כי אם ע"י תיקון הברית, וע"כ הגאולה תלויה בשני מצוות אלו.

קדושת בכור בפרשיות התפילין

ובהמשך הפרשה מבוואר מצוות תפילין והפרשיות שכותבים בתפילין, ובפרשיות אלו מבוואר ג"כ מצוות קדושת בכור, ועפ"י דברי רביז"ל יובן שזה עצמו עניין התפילין להזכיר לאדם בכל עת את השי"ת, בבחי' למען תהיה תורת ד' בפוך, שהוא בחי' ברית, ועל כן נזכר עניין בכור שהוא בחי' מה שפעל אדם בתפילתו וכמבואר באריכות בדברי מוהרנ"ת [בהל' נהלות ה"ד, הובא בפר' שמות], כי זה עצמו עיקר הכח שמעורר את האדם לבחי' ברית ולהאמין בכח התפילה שלו.

עבודת היום ||| פנינים על סדר סדר היום והתפילה

לימוד התורה בחצות

ואחר תיקון חצות עוסקים בתורה, ומעלת עסק התורה בזמן זה הוא גדול מאוד כמבואר הרבה בזה"ק, כי בזמן זה מכינה המלכות את עצמה לזווג והיחוד שבעת התפילה כמובא, ועיקר היחוד הוא ע"י בחי' העלאת מ"נ, שהוא מה שעולה למעלה מהתחנות, ומבואר בדברי רביז"ל ש"כל התורה שאדם לומד לשמור ולעשות, כל האותיות הם ניצוצי נשמות, והם נתלבשים בתוך התפילה, ונתהדדשים שם בבחינת עבור, וכו', והן מאירין זה לזה; הנשמות מאירין להתפילה בבחינת העלאת מ"נ נוקבין, והתפילה מאירה להנשמות בבחינת הדושיין, שהיא מהדדשת אותם בבחינת עבור, ועל כן התורה שלומדים בזמן של חצות הוא יקר מאוד כי התורה הזאת מתלבשת אחר כך בעת התפילה וממנה נעשה עיקר היחוד שבו תלוי כל השפע שיוורד לעולם בכל יום, וכל זה מצטרף להמשכת התיקון עד שתבוא הגאולה.

יציאת ותפילין

ובהאיר אור יום עומדים להתפלל, ומקדימים להתעטף במלית ולהתעטר בתפילין, זה בחינת מה שמבואר בפנים שהדרך לזכות לתפילה הוא ע"י הברית, ויציאת ותפילין הם בבחינת ברית, כי עניינם להזכיר לאדם את השי"ת בכל מקום ובכל זמן, שזה פשטות עניין היציאת שהוא חותם המלך והוא כדי שזכור את כל המצוות לעשותם, וכן עניין התפילין הוא למען תהיה תורת ד' בפוך, להזכיר לאדם בכל עת את תורת ד', שכל זה הוא בחינת ברית, וע"כ עיקר התפילה הוא דייקא בציתית ותפילין שהם בחינת ברית וכנ"ל.

עניין שובבי"ם על פי תורה זו

א) הנה ימי השובבי"ם הם ימים המסוגלים לתיקון הברית כמובא בכל הספרים, ונסדר קצת את בחינת תיקוני הברית בעניינים המבוארים בתורה זו.

עיקר תיקון הברית הוא ע"י תפילה וצעקה

הנה עיקר המאמר הזה עוסק בעניין התפילה, ובאמת מובן בפשיטות שזה עיקר הדרך לבוא לתיקון הברית, לצעוק הרבה להשי"ת על זה, וכמבואר בדברי רביז"ל [בליקוטי מוהר"ן סימן לז] שצריך לצעוק שבעין קלין עד שזוכים לתיקון הברית, וכן מבואר הרבה בדברי רביז"ל ובדברי מוהרנ"ת שעיקר העצה לכל דבר ובפרט לעניין קדושת הברית הוא התפילה והצעקה להשי"ת.

זה עיקר המנהגים הקדומים של ימי השובבי"ם

ובאמת זה עיקר המנהגים הקדומים שהיו בעניין שובבי"ם, שהיו מרכיבים בתפילות וצעקות להשי"ת, שזה ג"כ עניין התעניות שהיו נהוגים בדורות הקודמים, כי עיקר התענית הוא התפילה והצעקה להשי"ת ביום התענית כמובא, וכך מובאים הדברים בדברי מוהרנ"ת בליקוטי הלכות [יו"ד הלכות גלוח הלכה ד אות ח] 'וזה בחינת שובבי"ם שפסקם נוהגים הפשרים להתענות ולצעק לה' יתברך בתפלות וסליחות, פי באלו תימים קורין בתורה בענין גלות מצרים ונאמרתם שהיה על ידי צעקה כנ"ל. וכמו כן צריכין עתה בגלות הנה כנ"ל. וזהו, "שובו בנים שובבי"ם", שעקר כל תצרות והגלייות, רחמנא לצלן, הם על ידי הסרון הדעת, שזהו בחינת שובבי"ם, שכל אחד הולך בעולם כמו ששגג ושובב ממש, כמו שגאמר, 'וילך שובב בדרך לבו'. ובשנינו האדם בעצמו כל זאת איך הוא שובב ומשגג ממש, פי הולך אחרי שרירות לבו ואינו מסתכל על תכליתו הנצחית, בודאי יהום על עצמו ויצעק הרבה לה' יתברך, ועל ידי זה ינקה, לפי בחינתו, להוליד המחין והדעת, שעל ידי זה עקר הגאולה בכלל ובפרט בכל אדם ובכל זמן כנ"ל.

התפילה עצמה היא בחינת תיקון הברית

ב) ובאמת מלבד העניין הפשוט שע"י תפילה זוכים לעורר רחמי השי"ת ולפעול לזכות לשמירת הברית, ובפרט שיצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ואלמלא הקב"ה עוזרו אינו יכול לו, וע"כ בוודאי העיקר בעניין זה הוא להתפלל ולצעוק ע"ז הרבה להשי"ת ורק עי"ז יכולים לזכות לתיקון הברית, אבל מלבד זה, באמת יש בזה עומק נוסף, כי עיקר הברית הוא בחינת הקשר והחיבור שיש בין כל אחד מישראל להשי"ת, וזה עצמו עניין שמירת הברית, שלא לפגום ח"ו בברית

והקשר הנורא הזה, וע"כ ע"י התפילה האדם מראה על רצונו האמיתי והפנימי להיות קרוב להשי"ת תמיד, וממילא זה עצמו עיקר בחינת שמירת ותיקון הברית, מה שהאדם מגלה את רצונו האמיתי לפני השי"ת, שרצונו לעשות רצונך אלא שור שבטיסה מעכב, כי בזה מתגלה הנקודה הפנימית של החיבור והקשר של נשמת ישראל להשי"ת, וע"כ בכל פעם שאדם מתפלל ומבקש לזכות לקדושת הברית, הרי זה עצמו בחינה של תיקון הברית וכנ"ל.

אין שום תפילה שנאבדת

ג) ובאמת שכשם שלעניין התפילה על הגאולה הכללית צריך לידע שכל תפילה אינה נאבדת וכמו שמאריך רביז"ל במאמר הזה, שאף על פי שנראה כביכול שאין התפילה מועלת, אבל באמת כל התפילות הצדיקים בונים מהם משכן עד שתבוא הגאולה, כל הוא גם בגאולה הפרטית וכמו שמאריך בזה מוהרנ"ת [בהל' נחלות ה"ד], וכך הוא בכל פרט מעבודת ד' ובפרט בעניין שמירת הברית שצריך הרבה להתפלל ולצעוק להשי"ת עד שזוכים לתיקון הברית בשלימות, ועל האדם לידע שאין שום תפילה נאבדת וכל תפילה פועלת.

אין שום תנועה שנאבדת

וכשם שכך הוא לעניין התפילה, כך הוא לעניין כל תנועה ותנועה שאדם משתדל בעניין תיקון הברית שבוודאי אין שום תנועה נאבדת, ובוודאי כל תנועה ותנועה שמנתק עצמו מהרע הוא חשוב מאוד למעלה, ועי"ז יזכה לבסוף לשלימות תיקון הברית ועי"ז יזכה לכלי זין של התפילה בשלימות.

התפילה היא תיקון לכל הפגמים

ד) וכשם שהתפילה היא עיקר הכלי זין והעצה לזכות לשמירת הברית, כן הוא עיקר העצה לתקן את כל הפגמים, וכמוכבא שעיקר התשובה הוא בתפילה עצמה, ועל כן בידוי שתקנו לנו כיום הכיפורים, תקנהו בדרך תפילה, וכן הקבלה לעתיד הוא בדרך של תפילה כמו שמבקשים יהי רצון וכו' שלא אחטא עוד, וכן בידוי שכיב מרע המוכבא בשו"ע [ויד' סי' שלא סעיף ב] יעו"ש שכתב השו"ע 'סדר וידוי שכיב מרע, מודה אני וכו', יהי רצון מלפניך שתרפאני רפואה שלמה, ואם אמות תהא מיתתי כפרה על כל חטאים ועונות ופשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך, ותן חלקי בגן עדן, וזכני לעולם הבא הצפון לצדיקים', והוא על פי הרמב"ן בתורת האדם, והיינו כי וידוי בדרך תפילה הוא

הידוי המוכבא ביותר וכמוכבא, ובאמת עיקר הידוי עניינו תפילה, כי התפילה היא התיקון הגדול ביותר.

צדקה הוא ג"כ תיקון הברית

ה) וכן צדקה שמוזכר בהמשך המאמר, הוא גם כן בחינת תיקון הברית וכמוכבא בדברי רביז"ל [ליקוטי מוהר"ן סימן רסד] 'צדקה היא תקון הברית, כי פגם הברית הוא, כי הוא היה צריך להשפיע בקדושה למקום שצריך להשפיע, והוא סלק מהשפעה משם, והמשיכה, הם ושלום למקום אחר, ועל כן התקון על ידי הצדקה, שעל ידי זה חוזר ומשפיע לשם אל הקדושה, ועל ידי זה נתתקן וזה בחינת "ויבואו האנשים על הנשים" הנאמר בנדבת המשכן (שמות ל"ח). הינו בחינת זיווג שנגעשה על ידי הצדקה של נדבת המשכן כנ"ל, ועל כן פשנותן לעני שאינו הגון, אזי אדרבא הוא נפגם יותר, כי חוזר ומשפיע למקום שאינו צריך, ועין במקום אחר (לעיל בסימן ל"א, ובסימן נ"ד) שמוכבא גם כן שצדקה היא תקון הברית'.

תיקון הברית ע"י משפט

ו) וכן עניין המשפט שהוא בחי' המשקל ששוקל דרכיו בכל עת וכמוכבא בדברי מוהרנ"ת [בהל' נחלות ה"ד] הוא בחי' תיקון הברית, כי מה שאדם שופט ודן את עצמו מלמטה, ממתיק עליו את כל הדינים, כי כשיש דין למטה אין דין למעלה וכמוכבא באריכות בדברי רביז"ל [בליקוטי מוהר"ן סימן טו], ובדברי מוהרנ"ת [בהלכות הרשאה הלכה ג].

תיקון הברית ע"י לימוד התורה

ז) וכן לימוד התורה שמוזכר בהמשך המאמר, הוא מעיקרי התיקונים כמוכבא בכל הספרים הקדושים, וכן מוכבא בליקוטי מוהר"ן [סימן קה] שעיקר התשובה תלוי בתורה, ובפרט הידושי תורה הם תיקון גדול להרהורים [כמוכבא בליקוטי מוהר"ן סימן קה].

ובאמת עפ"י דברי רביז"ל במאמר הזה מתבאר היטב מה שעיקר התיקון תלוי בתורה, כי מוכבא במאמר הזה שהתורה היא בחי' נשמות והם עולים ומתחדשים בשרשם בעת התפילה, והרי עיקר הפגם בעניין זה הוא מה שהשמות נדחים ממקומם למקום הקליפות, וע"כ בלימוד התורה שאז הוא עיקר הזמן של בירור הנשמות, ובפרט בחיבור התורה והתפילה יחד, ע"כ הוא מסוגל מאוד לתיקון.

ניתן לקבל עדכונים בחסידות ע"י
'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל:
info@breslevglobal.com

קו 'חניכי הישיבות – ברסלב'
בני התורה המקורבים לאורו של
רביה"ק מוהר"ן מברסלב:

077-31-40-331

שיעורים עדכונים שירים ועוד

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה,
ולפרסום בגליון

פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 72

או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

* * *

ניתן לתרום \ להזמין את הגליון עד לביטחכם דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ!
וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318 (בכל האופנים יש לציין: עבור עלון
המקורבים, וכשהתרומה היא דרך הטל' יש להשאיר הודעה לאחר מכן בקו המקורבים
הנ"ל בשלוחה 72 על סך התרומה, ושהיא מיועדת לעלון זה) תזכו למצוות!

* * *

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב
בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדויים, ולציין זאת), עם זאת, אין
התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסום שום צד פגיעה (יתכנו הרבה
סיבות. גם טכניות). בהצלחה!!